

คำวินิจฉัยของ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวช ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๗/๒๕๕๓

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ศาลแพ่งสงฆ์คำโต้แย้งของจำเลย (บริษัท เดอะ ซี.อี.ซี. คอนสตรัคชั่น จำกัด กับพวก) ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๕๕๕๓/๒๕๕๓ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ (กรณีพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ)

สรุปข้อเท็จจริง

สรุปข้อเท็จจริงและกระบวนการพิจารณาเป็นไปตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ

ข้อวินิจฉัย

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อแก้ปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ คือเนื่องจากสถาบันการเงินในปัจจุบันมีปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพเป็นจำนวนมาก ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเงินทุนของสถาบันการเงิน และกระทบกระเทือนต่อความสามารถในการให้สินเชื่อในภาคเศรษฐกิจ ฉะนั้น เพื่อให้สถาบันการเงินสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ สมควรแยกสินทรัพย์ด้อยคุณภาพออกมาแล้วขาย หรือโอนให้แก่นิติบุคคลอื่นเพื่อบริหารสินทรัพย์นั้นต่อไป และเพื่อเป็นการจูงใจให้มีการจัดตั้งนิติบุคคลดังกล่าวสมควรกำหนดให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านค่าธรรมเนียมและภาษีบรรดาที่เกิดขึ้นจากการขายหรือการโอนสินทรัพย์จากสถาบันการเงินมาให้นิติบุคคล รวมทั้งสิทธิประโยชน์อื่นๆ จึงสมควรมีกฎหมายกำหนดสิทธิประโยชน์ที่นิติบุคคลนั้นจะได้รับ และคณะรัฐมนตรีพิจารณาเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงตราพระราชกำหนดนี้ขึ้นใช้บังคับโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๑ ก ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ และได้เสนอต่อรัฐสภามีมติอนุมัติแล้ว ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๕ ก ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๑ พระราชกำหนดดังกล่าวจึงมีผลบังคับใช้เป็นพระราชบัญญัติต่อไป ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคห้าและวรรคหก จึงถูกต้องตามรัฐธรรมนูญและชอบธรรมตามหลักนิติรัฐแล้ว

พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ วรรคสอง กำหนดให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ฯ จัดหาเงินทุนโดยวิธีออกหลักทรัพย์หรือให้กู้ยืมเงินให้กับลูกหนี้ที่จะฟื้นฟู ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจเงินทุน หรือธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่แก้ไขแล้วจึงยกเว้นให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ฯ ดำเนินการได้ในเรื่องกู้ยืมฯ ออกหลักทรัพย์ฯ โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อใช้ในการรับซื้ออับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพและฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ รวมทั้งใช้เป็นทุนหมุนเวียนของบริษัท

การที่จำเลยในคดีแพ่งฯ ร้องคัดค้านว่า มาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ นั้นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ รับรองการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญว่าจะทำไม่ได้ เว้นแต่โดยอาศัยพระราชบัญญัติหรือกฎหมายเพื่อการเฉพาะที่รัฐธรรมนูญกำหนด แต่จะต้องไม่กระทบกระเทือนกับสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพ และต้องกระทำเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

เห็นว่า บทบัญญัติของพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ วรรคสอง เป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของบริษัทบริหารสินทรัพย์โดยเฉพาะ ไม่เกี่ยวข้องกับจำเลยผู้ร้องคัดค้านต่อศาลแพ่งที่ให้ส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย รวมทั้งไม่ใช่เป็นผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งไม่มีข้อความใดที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน หรือกระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพของประชาชนแต่อย่างใด ประกอบกับพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ มิใช่เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะนำมาใช้บังคับแก่คดีต่อจำเลยผู้ร้องคัดค้าน จึงไม่อยู่ในเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ศาลรัฐธรรมนูญไม่ต้องพิจารณาวินิจฉัย จึงให้ยกคำร้อง

พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวช

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ